

Sergent ELENA CHIRIȚĂ

Date personale	
Născută	30 noiembrie 1917 Suseni, Dâmbovița, România
Decedată	8 martie 1945 (27 de ani) Arad, România
Cetățenie	Regatul României
Ocupație	infirmieră militar
Limbi vorbite	limba română
Gradul	sergent (din 30 noiembrie 1944)
Decorații și distincții	
Decorații	Medalia Meritul Sanitar cl.I Ordinul Virtutea Militară cl.II Ordinul Apărarea Patriei cl.III Medalia "Virtutea Ostășească" cl.I

S-a născut în satul Suseni din comuna Bogați (județul Argeș), fiind fiica cea mai mică a lui Ștefan Chiriță, un țăran sărac cu o familie numeroasă formată din șase copii. A urmat patru clase primare, după care, la vârsta de 12 ani, a plecat să muncească la Târgoviște. A lucrat o perioadă ca ucenică la un atelier de croitorie, încercând să învețe meserie, dar stăpâna atelierului a folosit-o mai mult ca slugă.

Infirmieră sanitară

S-a angajat în 1941 ca femeie de serviciu la Spitalul Militar din Târgoviște, fiind transferată în 1943 la Spitalul de Zonă Interioară nr. 303 București, unde a absolvit un curs pentru infirmiere organizat de Crucea Roșie. Spitalul a fost dislocat în primăvara anului 1944 în localitatea arădeană Lipova, iar infirmiera Elena Chiriță a dovedit abnegație în îngrijirea răniților în luptele purtate în lunile august și septembrie 1944 în defileul Mureșului, la Păuliș și la Cladova.

Dorind să fie cât mai aproape de soldații răniți pentru a încerca să-i vindece, Elena Chiriță a părăsit spitalul în 17 septembrie 1944 și a plecat voluntar ca sanitară în sectorul Batalionului 1 al Regimentului 96 Infanterie, lăsând o scrisoare medicului șef în care scria: „Am plecat pe front. Este nevoie aici de mine, dar e nevoie de cineva și acolo. Soldat Elena Chiriță”. În acea zonă aveau loc

lupte grele, astfel că i-a pansat pe ostașii răniți și i-a trimis către punctele sanitare adecvate pe militarii cu răni grave. Pentru abnegația dovedită ca sanitară pe front a fost înaintată la gradul de caporal și decorată cu medalia Meritul sanitar clasa a II-a.

Voluntară pe front

A trecut repede de la îngrijirea bolnavilor la armă luptând cot la cot cu soldații români. A trimis un memoriu la sfârșitul lunii septembrie 1944 către comandantul Armatei 1 române, generalul de corp de armată Nicolae Macici, cerând să i se aprobe „să fie înrolată într-o unitate de pe front, echipată și înarmată la fel cu camarazii care își fac acolo datoria”; cererea sa a fost respinsă, însă, deoarece Elena Chiriță a insistat să fie înrolată ca militar combatant, a fost aprobată în cele din urmă. Potrivit ordinului, infirmiera sanitară Elena Chiriță a fost repartizată ca voluntară la ambulanța Diviziei 19 infanterie. A ajuns acolo în noaptea de 11/12 octombrie 1944, după un drum greu efectuat cu camioanele sau căruțele care cărau materiale către front.

S-a prezentat în 12 octombrie 1944 la Batalionul 1 al Regimentului 96 Infanterie, care se afla în acel moment în zona orașului Mindszent din Ungaria, și a participat alături de militarii din această subunitate la luptele din zonele Tiszaalpár, Tápióság, Dány și Cegléd (aflate la sud și est de Budapesta). În luptele purtate la nord de Cegléd, după spusele colonelului Ion Cojocaru, comandantul Regimentului 96 infanterie, Elena Chiriță s-a repezit cu grenada în mână în fața tancurilor germane, strigând „Înainte, ostași!”. „Încă nu s-a născut glonțul care să mă lovească”, le spunea adesea soldaților. Căpitanul Ion Dăscălescu, care a întâlnit-o la Isaszeg, o descria ca fiind „mică de statură, brunetă, cu ochii vii, cu părul în cozi bogate lăsat pe spate”; a întrebat-o de unde are atât curaj să lupte cu inamicul, iar Elena Chiriță i-a răspuns: „Când merg să lupt, domnule căpitan, prind un mare curaj, sunt în stare de orice”. Ca o recunoaștere a modului exemplar în care s-a comportat pe câmpul de luptă a fost avansată în 30 noiembrie 1944 la gradul de sergent.

Rănirea și decesul

A înaintat alături de Batalionul 1 al Regimentului 94 Infanterie către Budapesta, iar în 1 ianuarie 1945 a participat la respingerea unui contraatac inamic în zona Forrásmajori din periferia estică a Pestei. Compania condusă de căpitanul Camil Popescu lupta pe străzile orașului pentru ocuparea unui grup de case situat între pâraul Rákos și strada Keresztür, în apropiere de linia de cale ferată Rákosfalva - Köbánya, sub focul artileriei inamice. Trupele române s-au apropiat treptat de grupul de case, în timp ce tirul artileriei române era tot mai lung, declanșând asaltul. Elena Chiriță s-a aflat în prima linie, năpustindu-se împotriva inamicului cu strigătul „La asalt înainte!”.

La scurt timp un proiectil de brand a explodat la câțiva pași de ea, trântind-o la pământ și rănind-o grav la ambele picioare. A fost pansată sumar de căpitanul Sîrbu și de sergentul major Emil Popa, dintr-o companie de pionieri, iar brancardierii subunității au evacuat-o la ambulanța diviziei, de unde a fost transportată urgent la Spitalul Militar din Arad. Personalul medical al spitalului a depus eforturi să-i salveze viața, curățindu-i rănilor și făcându-i transfuzie de sânge, dar,

În ciuda acestora, Elena Chiriță a murit la Arad în 8 martie 1945, după două luni de suferință, și a fost înmormântată în Cimitirul Eroilor de la Radna, lângă ceilalți eroi ai Detașamentului Păuliș. Pe lespedea de piatră de pe mormântul ei se află următoarea inscripție: „Sergent Elena Șt. Chiriță, căzută pentru patrie în lupta pentru eliberarea Budapestei”.

Biografie

- *Alexandru Petrescu (gen.-mr.), Detașamentul Păuliș, Editura Militară, București, 1965.*
- *Alexandru Petrescu (gen.-mr.), Sergent Elena Chiriță, Editura Militară, București, 1967,*
- *Leonida Loghin (col. dr.), Aurel Lupășteanu (col.), Constantin Ucrain (col. dr.), Bărbați ai datoriei: 23 august 1944 - 12 mai 1945. Mic dicționar, Editura Militară, București, 1985, pp. 70-71.*

Linkuri utile

- <https://chindiamedia.ro/editorial/editorial-elena-chirita-1917-1945-sergentul-considerat-ecaterina-teodoroiu-a-celui-de-al-doilea-razboi-mondial/>
- <https://www.universulargesean.ro/elena-chirita-din-bogati-infiriera-sergent-care-a-murit-chiar-pe-8-martie-1945-din-cauza-ranilor-suferite-pe-front/>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Elena_Chiri%C8%9B%C4%83

SERGEANT ELENA CHIRIȚĂ

1ST BATTALION / 96TH INFANTRY REGIMENT

Date personale

Date of birth	<u>30th November 1917</u> <u>Suseni, Dâmbovița County,</u> <u>România</u>
Date of death	<u>8th March 1945 (27 de ani)</u> <u>Arad, România</u>
Place of burial	<u>Heros' Cemetery Radna</u>
Citizenship	Romanian
Military specialty	<u>Military</u> _____ <u>Nurse</u> Rifleman
Fought for	Romanian 1 st Army
Military Rank	Sergeant (since 30 th November 1944)

Awards and honors

Awards	Health Merit Medal 1 st Class Military Virtue Order 2 nd Class Homeland Defend Order 3 rd Class Military Virtue Medal 1 st Class

She was born in the village of Suseni, Bogați commune (Argeș county), being the youngest daughter of Ștefan Chiriță, a poor peasant with a large family of six children. He attended four primary classes, after which, at the age of 12, he went to work in Târgoviște. She worked for a while as an apprentice at a tailor's workshop, trying to learn a trade, but the owner of the workshop used her more as a servant.

Health nurse

She was employed in 1941 as a maid at the Military Hospital in Târgoviște, being transferred in 1943 to the Interior Area Hospital no. 303 Bucharest, where she graduated from a nursing course organized by the Red Cross. The hospital was deployed in the spring of 1944 in the town of Lipova in Arad County, and nurse Elena Chiriță showed selflessness in caring for the wounded in the battles fought in August and September 1944 in the Mureș Valley, in Păuliș and in Cladova.

Wanting to be as close as possible to the wounded soldiers in order to try to heal them, Elena Chiriță left the hospital on September 17, 1944 and volunteered as a nurse in the sector of the 1st Battalion of the 96th Infantry Regiment, leaving a letter to the chief doctor in which she wrote: "I went to the front. I am needed here, but someone is needed there too. Soldier Elena Chiriță". Heavy fighting was taking place in that area, so he dressed the wounded soldiers and sent the seriously injured soldiers to the appropriate medical facilities. For her proven selflessness as a frontline health worker, she was promoted to the rank of corporal and decorated with the 2nd class Medical Merit medal.

Volunteer at the front

He quickly went from caring for the sick to taking up arms, fighting side by side with Romanian soldiers. He sent a memorandum at the end of September 1944 to the commander of the Romanian 1st Army, General of the Army Corps Nicolae Macici, asking to be approved "to be enlisted in a unit at the front, equipped and armed in the same way as the comrades who make their there the debt". Her request was rejected, but because Elena Chiriță insisted on being enlisted as a combatant soldier, it was finally approved. According to the order, nurse Elena Chiriță was assigned as a volunteer to the ambulance of the 19th Infantry Division. It arrived there on the night of October 11/12, 1944, after a difficult journey made by trucks or carts carrying supplies to the front.

He presented himself on October 12, 1944 to the 1st Battalion of the 96th Infantry Regiment, which was at that time in the area of the town of Mindszent in Hungary, and participated with the soldiers of this subunit in the battles in the areas of Tiszaalpár, Tápióság, Dány and Cegléd (located at south and east of Budapest). In the battles fought north of Cegléd, according to Colonel Ion Cojocaru, the commander of the 96th Infantry Regiment, Elena Chiriță rushed with a grenade in her hand in front of the German tanks, shouting "Forward, soldiers!". "The bullet to hit me has not yet been born," she often told the soldiers. Captain Ion Dascălescu, who met her in Isaszeg, described her as "small in stature, brunette, with lively eyes, with her hair in rich tails left behind"; he asked her where she had such courage to fight the enemy, and Elena Chiriță answered: "When I go to fight, Captain, I find great courage, I am ready for anything." In recognition of his exemplary conduct on the battlefield he was promoted on November 30, 1944 to the rank of sergeant.

Injury and death

He advanced with the 1st Battalion of the 94th Infantry Regiment to Budapest, and on January 1, 1945, he participated in repelling an enemy counterattack in the Forrásmajori area on the eastern outskirts of Pest City (capital of Hungary). The company led by Captain Camil Popescu was fighting in the city streets to occupy a group of houses located between Rákos stream and Keresztúr street, near the Rákosfalva - Köbánya railway line, under enemy artillery fire. The Romanian troops gradually approached the group of houses, while the Romanian artillery fire was getting longer and longer, triggering the assault. Elena Chiriță was in the front line, rushing against the enemy with the cry "Onward!".

Soon a brand projectile exploded a few steps away from her, knocking her to the ground and seriously injuring both her legs. She was treated briefly by Captain Sîrbu and Sergeant Major Emil Popa, from a pioneer company, and the stretcher bearers of the subunit evacuated her to the division's ambulance, from where she was urgently transported to the Military Hospital in Arad. The medical staff of the hospital made efforts to save her life, cleaning her wounds and giving her a blood transfusion, but, despite them, Elena Chiriță died in Arad on March 8, 1945, after two months of suffering, and was buried in the Heroes' Cemetery in Radna, next to the other heroes of the Păuliș Detachment. On the stone slab on her grave is the following inscription: "Sergeant Elena St. Chiriță, fallen for the homeland in the fight for the liberation of Budapest".

Bibliography

- Alexandru Petrescu (gen.-mr.), *Detașamentul Păuliș*, Editura Militară, București, 1965.
- Alexandru Petrescu (gen.-mr.), *Sergent Elena Chiriță*, Editura Militară, București, 1967,
- Leonida Loghin (col. dr.), Aurel Lupășteanu (col.), Constantin Ucrain (col. dr.), *Bărbați ai datoriei: 23 august 1944 - 12 mai 1945. Mic dicționar*, Editura Militară, București, 1985, pp. 70-71.

Useful links

- <https://chindiamedia.ro/editorial/editorial-elena-chirita-1917-1945-sergentul-considerat-ecaterina-teodoroiu-a-celui-de-al-doilea-razboi-mondial/>
- <https://www.universulargesean.ro/elena-chirita-din-bogati-infirmiera-sergent-care-a-murit-chiar-pe-8-martie-1945-din-cauza-ranilor-suferite-pe-front/>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Elena_Chiri%C8%9B%C4%83